

**dům umění
ústí nad labem**

**Ulrike
Grossarth
Lublinské
skladiště**

**13/4-26/5
2017**

**Kurátor:
Michal Koleček**

**Zahájení výstavy
proběhne ve středu
12/4 2017 v 18 hodin
v Domě umění
Ústí nad Labem.**

**Otevřeno:
ÚT-SO 10-18 hodin
vstup zdarma**

**Dům umění Ústí nad Labem
Fakulty umění a designu
Univerzity Jana Evangelisty Purkyně
Klíšská 1101/129a, 400 96 Ústí nad Labem
(vedle vysokoškolských kolejí K 1, K2)
trolejbus 52, 58, 59, autobus 9, 17, 27,
zastávka Klíše - lázně**

**Informace o výstavě a doprovodném programu naleznete
na www.duul.cz a na facebooku.**

Ulrike Grossarth – Lublinské skladiště

Jasnovidce z Lublinu, Jakub Jicchak Horowitz, předpověděl za jízdy koňským spřežením lublinským lesem, že: „...jednou bude na tomto místě vyjevena tajná nauka, v jejímž středu stane božská Šechina.“

Ulrike Grossarth (narozena roku 1952 v Oberhausenu), která se prostřednictvím výstavy Lublinské skladiště představuje v Domě umění Ústí nad Labem, patří mezi významné reprezentanty aktuální německé umělecké scény. Autorka působí jako profesorka na Akademii výtvarných umění v Drážďanech a v minulosti byly její tvůrčí aktivity spojovány se světově proslulým hnutím FLUXUS. Grossarth se dlouhodobě věnovala alternativnímu tanci, který původně vystudovala, ale také videotvorbě, akčnímu umění a různým typům site-specifických instalací. Zapojila se rovněž do mezinárodního projektu Svobodná univerzita, jehož iniciátorem byla klíčová osobnost německého umění druhé poloviny 20. století Joseph Beuys. V roce 1997 se tato autorka zúčastnila přehlídky Documenta X v Kasselu a roku 2009 jí byla v Berlíně udělena prestižní Cena Käthe Kowitz. V roce 2013 iniciovala založení tzv. Lublinské školy – mobilního Institutu pro studium židovské tematiky a kultury jihovýchodního Polska. Roku 2014 potom připravila rozsáhlý výstavní projekt pro Generali Foundation ve Vídni.

V konceptu výstavy Lublinské skladiště Ulrike Grossarth tematizuje motivy archiválií sesbíraných během posledních deseti let v polském Lublinu a jeho okolí. Autorka pracuje s prvky středo-východoevropského prostoru, který se v průběhu 20. století fundamentálně proměnil v důsledku neblahého působení totalitních režimů a i v současnosti je opět ohrožován narůstajícími nacionalistickými tendencemi. Nalezený materiál je na výstavě konfrontován se západoevropskou kulturní tradicí reprezentovanou odkazy na Diderotovu a D'Alembertovu Encyklopedii (Paříž, 1751). Prostřednictvím kreativní multiplikace specifického prostředí a konkrétních podnětů se potom před diváky rozevírají detailní zdroje informací, které iniciují očistný proces porovnávání příčin i následků konkrétních, často destruktivních a tragických historických událostí.

Ulrike Grossarth při přípravě výstavy pro Dům umění Ústí nad Labem využila výzkumnou a vyjadřovací strategii postupně etablovanou ve spolupráci se svými studenty. Sama autorka ji definuje následovně: „*Během uplynulých let jsme v mém ateliéru na Akademii výtvarných umění v Drážďanech vypracovali metodu empirického výzkumu uměleckých otázek inklinujících k tématům s obecnou relevancí a tvořících živoucí podstatu pojmu kultura. V této souvislosti jsme se zabývali dilem Emmanuela Levinase, zejména jeho definicemi rozdílů mezi řeckým a hebrejským myšlenkovým rámcem, v nichž se odráží odklon od důrazu kladeného na teorii a naopak inklinace směrem k etice. Současně se stálou součástí naší práce stala židovská interpretační tradice založená na Talmudu. Dalo by se říci, že jsme se soustředili na kultivaci paradoxního způsobu přemýšlení, v němž je skutečnost ukládána jakoby ve vrstvách, které na sebe kontinuálně reagují a navzájem se různými způsoby překrývají prostřednictvím průběžné reinterpretace Tóry. Během posledního období jsme potom tato témata završili intenzivním studiem chasidské tradice. Jsme si však samozřejmě vědomi toho, že jakákoli interpretace dané problematiky bude již na vždy ovlivněna kontextem židovské kultury existující po šoa.*

Od roku 2003 jsme cestovali do Polska a na Ukrajinu, na konkrétní místa, která jsou s danými tématy rozmanitým způsobem provázána. Během krátkodobých exkurzí nám šlo především o to, abychom tuto oblast velmi intenzivně vnímali, a také o to, abychom své zážitky byli schopni konfrontovat s historickým rámcem a kulturním odkazem daného regionu. Tázali jsme se po tom, za jakých podmínek vznikají pozitivní procesy, které mohou odstartovat cennou, významově přínosnou společenskou změnu. Mimo jiné jsme se v těchto souvislostech zabývali otázkami vývoje identity, nečinnosti, paradoxy, cirkulárními systémy a politickými gesty. V rámci tohoto kontextu vznikly rovněž mé vlastní umělecké práce nazvané Lublinské projekty (Lubliner Projekte).“

Výstavní prezentace Lublinské skladiště tedy představuje jakousi esenci dlouhodobých lublinských aktivit Ulrike Grossarth, které vyjevují, rozvíjejí a interpretují místní ztracené kulturní tradice, umělecko-průmyslovou produkci a specifickou společenskou atmosféru. V naznačených souvislostech tak z nalezených fragmentů – starých fotografií, útržků textů, motivů plakátů a vývěsních štítů, ale také desénů textilních materiálů a původních oděvů – autorka modeluje obsahově komplexní a vizuálně podmanivou instalaci založenou na přímé interakci s prostředím, na metodách empirického výzkumu, ale i na připomínkách židovského mysticismu. V kontextu mnohovrstevnatého tvůrčího dialogu tak v galerijním prostředí dochází k vyjevení upřímné snahy pojmenovat neuralgické body minulosti a vnímat příčinnou provázanost tíživých aktuálních problémů vyrůstajících z historicky nevyřešených otázek i absence následných odpovědí. Prostřednictvím takového bolestného exponování multiplikovaných podnětů je však potom o něco snazší porovnat příčiny a následky konkrétních historických událostí, ale zejména nalézat podstatu substance, z níž všichni pocházíme a kterou mnozí nazývají středo-evropským kulturním prostorem.

Výstava Ulrike Grossarth Lublinské skladiště v Domě umění Ústí nad Labem je součástí širšího mezinárodního projektu nazvaného Rozdělení pohořím, spojení minulými životy. V jeho rámci je ve výstavním prostoru Runde Ecke v drážďanské kulturní instituci riesa efau téměř souběžně realizována autorská prezentace doktoranda Fakulty umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem Jana C. Löbla nazvaná V kabátu po dědovi. Tato výstava předkládá výsledky jeho dlouhodobého výzkumu a tvůrčího zhodnocení tradice krušnohorské textilní produkce spojené především s etnikem sudetských Němců.

Projekt Rozdělení pohořím, spojení minulými životy se stal oficiální součástí Česko-německého kulturního jara 2017.

Česko-německé kulturní jaro 2017 je přeshraniční kulturní iniciativa Velvyslanectví Spolkové republiky Německo v Praze, Goethe-Institutu v Praze, Česko-německého fondu budoucnosti a Českých center v Berlíně a Mnichově ve spolupráci s Ministerstvem kultury a Ministerstvem zahraničních věcí České republiky.

Dům umění Ústí nad Labem

Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Klíšská 1101/129a, 400 96 Ústí nad Labem

www.duul.ujep.cz

facebook: Dům umění Ústí nad Labem

e-mail: duul@ujep.cz

tel.: +420 475 285 188

Fakulta umění a designu

Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem

Pasteurova 9, 400 96 Ústí nad Labem

www.fud.ujep.cz

umění, kultura, kreativita, výzkum,
vzdělání, společenská zodpovědnost

